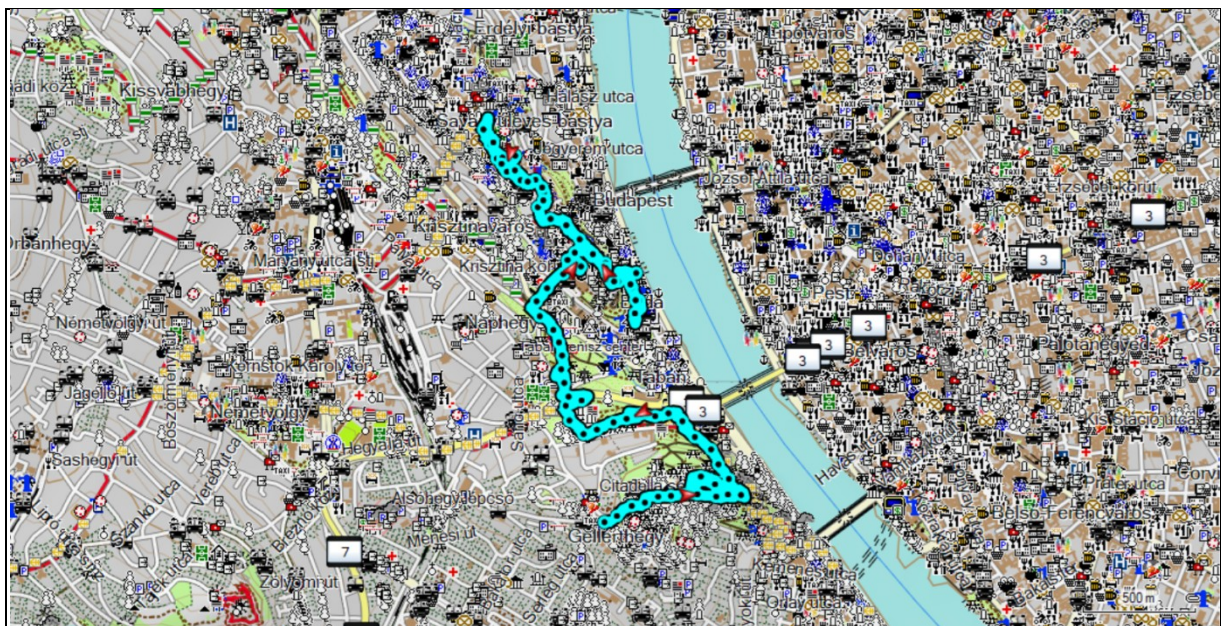
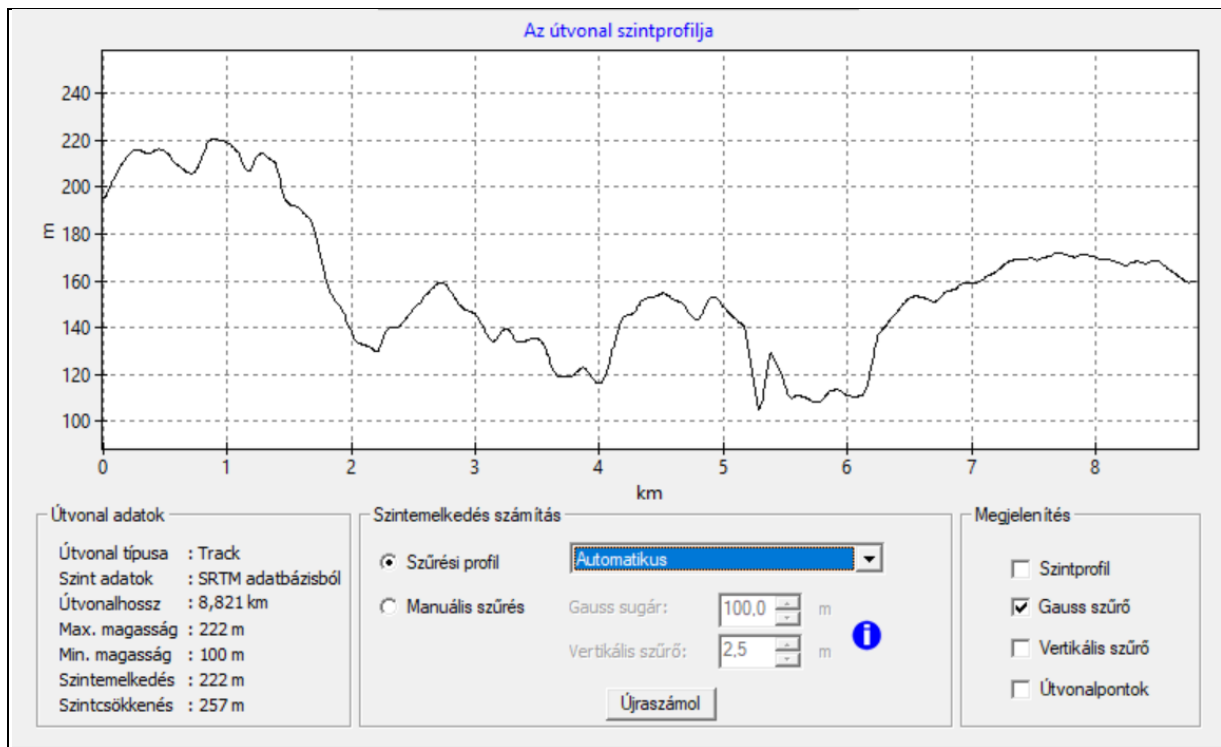

2026. augusztus 28. Séta a Budai várnegyedben

Útvonal: Búsuló Juhász vendéglő buszmegálló a Gellért-hegyen – Citadella – Szent Gellért szobra – Tabán – Budai vár – Savoyai terasz - Várkert bazár – Neoreneszánsz kert – mozgólépcső – Savoyai terasz – Budavári palota - Sándor palota – Karmelita kolostor (16⁰⁰-kor látogatás) – Mátyás templom – Halászbástya – Dísz téri buszmegálló megálló

Táv: 11 km → 17 pont; szint: 200 m → 4 pont; MTSZ pont: 21 pont (megjegyzés: a Mátyás templomhoz és a Karmelitában való séta nem lett lemérve)

A választás óta figyeltem a szabadkarmelita.hu oldalt, ahol regisztrálni lehet a Karmelita kolostor látogatására. Egyszer csak sikerült regisztrálnom. Nem is számítottam rá. Barátainkat Petiéket is megkérdeztem, hogy belefér-e számukra egy ilyen jellegű kirándulás. Ők is regisztráltak, ezért négyen vágtunk neki a mai kirándulásnak.

A Móricz Zsigmond körtérről induló 27-es busszal a Búsuló Juhász vendéglőig mentünk, onnan indítottuk túránkat.

Szép kényelmesen felsétáltunk a Citadelláig. Kicsit meglepett, hogy a Citadellában lévő Múzeumot kihagytuk, de hát majd pár év múlva, amikor 70 év felettiek leszünk, akkor talán már ingyenesen tudjuk megnézni, és jobban fog érdekelni minket ez a kiállítás. Mindenesetre a Múzeum megtekintésére bekalkulált egy óra a későbbiekben nagyon feleslegesnek bizonyult.

A Citadelláról elképesztően szép kilátás nyílik Budapest szinte minden pontjára. Nem győztünk gyönyörködni a csodás kilátásokban.

Meglepő volt, hogy egy munkanapon is milyen sokan voltak itt. Bár inkább nem magyar szavakat lehetett hallani.

A Citadella látogatás után elindultunk a hegyről lefelé. Elég csúszós terepen folytattuk utunkat. Szerencsére a tömeg is eltűnt. Rajtunk kívül már csak elvétve találkoztunk érdeklődőkkel.

Rendkívül lassú tempóban gyalogoltunk a Tabán irányába. Megérkeztünk Gellért püspök emlékművéhez. Az emlékmű inkább az Erzsébet-hídról látható igazán, a közeléből szinte értékelhetetlen.

Lassan haladtunk tovább, de az idő csak nem akart múlni.

Az eredetileg eltervezett útvonalhoz viszonyítva változtattunk is útirányunkon. Elgyalogoltunk a Filozófusok parkjához. Ott a filozófusokról néhány képet készítettünk.

Pest és Buda szobránál egy arab hölgy nagyon sokáig fényképezte a szobrot, ezért már rá kellett szólni, hogy hagyjon másokat is fényképezni.

Megérkeztünk a Tabánba. Régi május elsejei koncertek jutottak eszünkbe a helyszínről. LGT, Mini koncertekre emlékeztünk.

A Tabánban egy nagyszerű játszótérre jutottunk, ahol egy csodás rögtönzött zenei koncertet tartottunk a gyerekeknek szánt hangszerekkel. Hintáztunk is egy kicsit. A helyszín nagyon szép és igazán érdemes gyerekekkel ide eljönni.

Megérkeztünk a Várhegyi lifthez, amivel feljutottunk a Lovarda mellé. Onnan némi lépcsőzéssel felmáztunk a Budai Várpalotához.

Hétköznaphoz viszonyítva elég nagy volt a tömeg. Rengeteg külföldi volt.

A Savoyai teraszról csodás kilátásokban gyönyörködhattunk. Gondoltuk itt megfrissítjük magunkat, eszünk-iszunk. De, hát az árak elriasztottak minket.

Ettünk egy-egy gombóc fagyit. Az árát inkább le sem írom.

Megkerestük a Várkert Bazárhoz vezető lifteket.

Végre a Várkert Bazárban voltunk. Örömmel ismertem fel a Budai Ifjúsági Park felejthetetlen részeit. Omega, Piramis, Korál koncertekre emlékeztem. Néhány ifjú kori emlékemet el is meséltem.

Ezután a Neoreneszánsz kertbe mentünk be. Nagyon szép volt, de a Nap nagyon égetett, árnyákba kíváncsotunk.

Visszamentünk mozgólépcsővel és lifttel a Savoyai teraszhoz, majd a Savoyai lépcsőn feljutottunk a Várhegyi felvonó, a Sikló felső állomásáig.

Szép kényelmesen elsétáltunk a Karmelita kolostorhoz, ami napunk fő célpontja volt. Csak néztük, hogy milyen hatalmas építkezések folynak itt a Budavárában. Lassan elkészülnek ezek az építmények. Az építkezések felfüggesztése már értelmetlen volna, ezt minél előbb be kell fejezni. Az országunk jelenlegi gazdasági helyzetében talán nem ezek az építkezések volnának a legfontosabbak, de igazán emelni fogják fővárosunk fényét és turisztikai megítélését. Azt hiszem mindenki jobban járna vele, ha ezek a csodás épületek Múzeumként volnának látogathatóak és nem politikusok díszlegetnének bennük a turisták teljes kizárása mellett.

Volt még egy óránk a túra indulásáig. Rendkívül fáradtak, szomjasak, éhesek voltunk, ezért kerestünk egy helyet, ahol leülhetnénk, ihatnánk, ehetnénk valamit. Nem is volt ez nagyon könnyű.

Egy szörnyű helyhez értünk. A pincér ellökött, majdnem elestem, nem számítottam ekkora udvariatlanságra. Végül egy másik pincértől tudtuk meg, hogy az étterem előtt álló magyaros ruhácskában feszítő, kis hölgyikétől kell helyet kérnünk. Nagy volt a tömeg, úgy gondoltuk, hogy annyi időnk nincsen, hogy az a pár, egyébként rendkívül udvariatlan pincér kiszolgáljon minket időben. Értem, hogy a felszolgálók nagyon terheltek, de azért a vendégekkel sokkal udvariasabban kellene bánniuk még akkor is, ha fáradtak. Nekünk kötött volt a menetrendünk. Négy előtt tizenöt perccel a Karmelitánál kellett lennünk. Visszautasítottuk a kis hölgyike ajánlatát és a szemben levő kávézóban kötöttünk ki. Talán nem döntöttünk rosszul. Az árak itt is csillagos egekben jártak. Ha lehet hasonlítani, akkor itt talán magasabb árak vannak, mint Velence központjában voltak.

Fogyasztás közben én még elugrottam a közeli Szent háromság térre, ahol néhány képet készítettem a Mátyás templomról és a Halászbástyáról.

Végre bejutottunk a Karmelitába. A Biztonsági ellenőrzés még a reptérinél is szigorúbb volt. Körömvágó csipeszeket és kis ollókat is kiszúrtak. Ki kellett raknunk a táskánkból.

Rövid várakozás után egy hölgy érkezett meg, aki végigkalauzolt minket a Karmelita kolostoron. Egész érdekes előadást tartott számunkra. Szerencsére nem politikai előadás volt, hanem az épület történetéről, továbbá a karmelita rendről szóló egészen érdekes információkat hallottunk. Persze nem lehetett kitérni a Miniszterelnökség épületbeli működéséről sem, de örömmel hallottunk egy semleges, pártpolitikai hozzáállás nélküli előadást.

Először a Várszínház termét mutatta be nekünk a hölgy, ahol a politikusok a sajtó tájékoztatókat tartották. Régen ez a helyszín Karmelita templomként funkcionált. Még tornya is volt.

Ezután megtekintettük a Karmelita kertjét. Egész szépen rendezett kert volt, ahol az úri népséget piros szőnyeggel várták.

Egyre jobban meglepődve tapasztaltuk azt, hogy a várt Versailles helyett egy szépen berendezett, de tők puritán helyen járunk. Hatalmas meglepetés volt számunka. Nem volt itt semmi luxizás. Egy nagyon gusztusosan berendezett, szolid helyet láttunk. Természetesen egy ország vezetéséhez méltó helyen és környezetben.

Eljutottunk a Kormányülések helyszínére, majd a Karmelita csodás teraszához, ahonnan elképesztő kilátás nyílt Budapest városára. Nem győztünk gyönyörködni a csodás panorámában.

Megérkeztünk a Miniszterelnökséghez. Itt sem láttunk semmi kirívó luxizást. Bejutottunk orbán dolgozószobájába is, ahonnan a sokat emlegetett, az épülethez utólag hozzáépített erkélyre is kijutottunk. Innen integetett egymásnak MP és o1g a választás után.

Lassan vége lett a látogatásnak.

A túravezető hölgy rendkívül udvariasan elkészönt tőlünk és felhívta a figyelmet további várbeli lehetőségekre. Visszakaptuk az elvett ollóinkat, körömvágóinkat.

Majd buszra ültünk és rövidesen megérkeztünk a Deák Ferenc térre. Talán hosszabb volt az út, mint ha az eredetileg tervezett Széll Kálmán térre mentünk volna. Azonban rendkívül látványos, gyönyörű szép helyeket érintettünk.

Metróval a Nyugatihoz értünk, majd vásárlás után felültünk a vonatra és hazautaztunk.

Elég fárasztó, de nagyon szép nap volt ez a mai. A hőség lehetett volna mérsékeltebb, akkor még jobb lett volna ez a kirándulás.